

Воймир Асенов

Задушница

Черешова Задушница е! Бог да прости
умрелите и жертвите от всеки грях,
но днес живеят с нас предателите и доносниците
и аз не знам дали народа ще прости на тях.

Те имат грехове от Каина по-тежки.
Те, храненияите и разглезените от властта...
Те изродиха даже образа човешки.
Те нямат разум. Имат само зинали уста...

Те – тази пасмина ограби всичко:
народното имане и иконите след тях...
Апашите са глутница безлична,
но те превърнаха народа в Сиромах.

И той не чака вече подаяние...
Той, на Черешова Задушница, запалва свещ
и гледа пак нагоре, към Балкана
и от Балкана чака пак Христова вест.

Там светка мълния на остра сабя.
Там пукат пушкала и еква гръм.
Там истинската храброст знаме грабва
и Ботевата чета е на всеки хълм.

Черешова Задушница е. Божа милост
ще опрости на всеки праведник грехът.
Но там, на „Милин камък“, за народните насилници
един Поет приготвя пак войводски съд.

26 май, 2007 г.

КРАЙ

© 2007 Воймир Асенов

Форматиране: maskara, 2008

Издание: Околчица 2008. Литературно-художествен алманах.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/9783>]